

**СОКОЛЬСЬКИЙ Володимир
Еммануїлович**

доктор хімічних наук, старший науковий
співробітник

27.02.1945 – 14.08.2025

Пам'яті Сокольського Володимира Еммануїловича

Шановні колеги, з глибоким сумом повідомляємо, що 14 серпня 2025 року на 81-му році життя пішов від нас доктор хімічних наук, старший науковий співробітник Сокольський Володимир Еммануїлович.

Сокольський Володимир Еммануїлович народився 27 лютого 1945 року в м. Рубцовськ (Алтайський край, СРСР). Після закінчення Другої світової війни його сім'я, повертаючись з евакуації, у 1948 р. переїхала у місто Київ, де майбутній науковець спочатку навчався у школі (закінчив 7 класів), а згодом на вечірньому відділенні Київського річкового технікуму. Водночас працював рульовим-мотористом на річкових судах, монтером зв'язку, старшим електромеханіком. Після служби в армії (3 роки) здобував освіту на вечірньому відділенні радіофізичного факультету Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченко (1968 – 1974). Ще навчаючись на 2 курсі, почав працювати в науково-дослідній частині хімічного факультету на кафедрі фізичної хімії. Обіймав посади механіка, старшого механіка, інженера, а після закінчення навчання на радіофізичному факультеті – старшого інженера (1974 р.), згодом молодшого наукового співробітника та наукового співробітника. В 1990 році отримав посаду старшого наукового співробітника. З 2013 по 2024 рік працював на посаді провідного наукового співробітника кафедри фізичної хімії хімічного факультету.

Захистив кандидатську дисертацію «Будова розплавів двокомпонентних оксидних систем» (1985 р.) та докторську дисертацію «Будова розплавів

багатокомпонентних оксидних систем» (2002 р.). Володимир Сокольський є автором понад 300 наукових праць, зокрема 80 статей індексованих в наукометричній базі Scopus. У його науковому доробку також 3 монографії та 2 патенти.

За безпосередньої участі Сокольського В.Е. та завдяки його організаторським здібностям на кафедрі фізичної хімії в 1975 році була створена лабораторія рентгенографічного аналізу, яка була спільним проектом Університету, Інституту проблем матеріалознавства імені І.М. Францевича НАНУ та Інституту електрозварювання ім. Є.О. Патона НАНУ. Особливістю даної лабораторії, яка успішно працює по теперішній час, став розроблений та інстальований Володимиром Еммануїловичем унікальний високотемпературний дифрактометр для дослідження металічних та оксидних розплавів, який здатний здійснювати експериментальні дослідження в інтервалі температур до 1750 °С.

За результатами багаторічних практичних та теоретичних досліджень він опублікував комплекс робіт щодо визначення оптимальних умов проведення високотемпературного дифракційного експерименту, а також методики аналізу отриманих даних. Ним вперше запропонована методика дослідження структури багатокомпонентних оксидних розплавів, яка ґрунтується на методі нормування експериментальних кривих інтенсивності. Також він впровадив метод визначення основності зварювальних флюсів, що передбачає аналіз кривої радіального розподілу атомів як результату дифракційного експерименту розплавів та рідин. Отриманий завдяки невтомній та наполегливій науковій діяльності Сокольського В.Е. масив експериментальних даних по високотемпературному дифракційному дослідженню розплавів був використаний ним для розробки та верифікації структурної моделі оксидних розплавів, основою якої є правильні нанокластери із щільним пакуванням атомів кисню.

Можна відмітити, що завдяки плідній багаторічній співпраці Сокольського В.Е. з Інститутом електрозварювання імені Є.О. Патона НАН України було розроблено та впроваджено нове покоління зварювальних флюсів для механізованого зварювання вуглецевих сталей.

На базі розроблених Сокольським В.Е високотемпературного обладнання та методики аналізу експериментальних дифракційних даних отримано результати, на основі яких захищено 9 кандидатських та 3 докторських дисертації. У 2011 році у складі колективу авторів Володимир Еммануїлович став лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки за роботу «Багатокомпонентні системи для створення нових матеріалів: структура, термодинаміка, фазові рівноваги». Нагороджений урядовими нагородами «20 років перемоги в Великій вітчизняній війні», «В пам'ять 150 річчя Києва», «Ветеран праці». За час роботи на кафедрі фізичної хімії регулярно отримував грошові винагороди і почесні грамоти за сумлінну працю.

Володимир Еммануїлович був вченим з оригінальним мисленням, високою працездатністю і бажанням зацікавити науковими дослідженнями студентів та молодих співробітників. Він був надзвичайно відданий хімічному факультету, не шкодував ні часу, ні зусиль для його розвитку. Хотілося б зазначити, що Володимир Еммануїлович був не лише блискучим ученим експериментатором і відданим своїй справі фахівцем, а й порядною людиною, готовою прийти на допомогу та підтримати у важкі моменти. Його мудрість, доброзичливість і відмінне почуття гумору назавжди залишаться у нашій пам'яті.

Колектив хімічного факультету висловлює глибоке співчуття близьким та рідним Володимира Еммануїловича.